

پژوهشنامه اقتصاد کلان

علمی - پژوهشی

سال هشتم، شماره‌ی ۱۶، نیمه‌ی دوم ۱۳۹۲

برآورد و مقایسه‌ی نابرابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک و ناپارامتریک

اسماعیل ابونوری*

الناز ذوقی**

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۲/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۰/۲۹

چکیده

حساسیت در نابرابری فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، تلاش در دقت اندازه گیری آن را ضرورت بخشیده است. هدف اساسی در این مقاله، کاربرد ریزداده‌های توزیع درآمد(هزینه) برای برآورد دقیق‌تر نابرابری اقتصادی به روش ناپارامتریک و پارامتریک با استفاده از ریزداده‌های طبقه‌بندی شده و بدون طبقه‌بندی، به تفکیک استان‌های کشور در سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵ و مقایسه‌ی این روش‌ها برای انتخاب روشی مناسب برای محاسبه‌ی ضریب جینی است.

نتایج به دست آمده حاکی از آن است که روش ناپارامتریک در استفاده از داده‌های گروهی با یک نواخت فرض کردن توزیع در درون طبقات نابرابری درون طبقه‌ای را نادیده می‌گیرد و ضریب جینی استان‌ها را کمتر برآورد می‌کند. در مقابل، روش پارامتریک با شناخت تابع توزیع درآمد جامعه، از نابرابری توزیع در درون هر گروه چشم پوشی نمی‌کند. بنابراین، اگر خوبی برازش الگو تأیید شود، برای مطالعه‌ی توزیع درآمد استفاده از روش پارامتریک بر ناپارامتریک به ویژه برای داده‌های طبقه‌بندی شده باز انتها ترجیح داده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: نابرابری توزیع درآمد، ضریب جینی، روش پارامتریک، روش ناپارامتریک، ایران

طبقه‌بندی JEL: C14, D63, D31

*نویسنده‌ی مسئول - استاد گروه اقتصاد دانشگاه سمنان

Email: esmaiel.abounoori@gmail.com

**کارشناس ارشد علوم اقتصادی دانشگاه مازندران

۱- مقدمه

برای انعکاس نابرابری متناظر با هر توزیع درآمد شاخص‌های متفاوتی مطرح و برای برآورد آن‌ها از اطلاعات مقطعی مندرج در جدول توزیع فراوانی طبقه‌ای گروه بندی شده، استفاده می‌شده است. با تحول در جمع آوری اطلاعات، در حال حاضر دسترسی به ریزداده‌ها به صورت تکی (یعنی برای هر واحد آماری) و پردازش آن‌ها با کامپیوترهای شخصی مقدور شده است. برای مطالعه‌ی توزیع درآمد و اندازه گیری نابرابری روش‌های متفاوت مطرح شده است. استفاده از روش‌های مناسب همانند سایر مطالعات کمی تا حدودی بستگی به نوع داده‌ها دارد.

داده‌های آماری سازماندهی شده را می‌توان به دو دسته‌ی یکی گروهی نقطه‌ای و دیگری گروهی فاصله‌ای^۱ تقسیم کرد؛ داده‌های گروهی فاصله‌ای ممکن است به صورت بی‌انتهای^۲ باشند (ابونوری، ۱۳۸۶). داده‌های توزیع درآمد، هزینه یا پس انداز اغلب به صورت گروهی فاصله‌ای بی‌انتهای در دسترس قرار داشتند. در سال‌های اخیر پیدایش کامپیوترهای قوی و پدیده‌ی انواع کارت‌های اعتباری، بازارها و تجارت الکترونیکی به تدریج موجب ایجاد پدیده‌ی داده‌های الکترونیکی به صورت ریزداده‌ها شده است، که امکان انداز گیری دقیق تر شاخص‌های نابرابری را فراهم ساخته است.

با توجه به گستره‌ی پهناور جغرافیای ایران و در راستای برنامه‌ریزی منطقه‌ای، مطالعه‌ی سطح نابرابری به تفکیک استان‌ها از اهمیت بالای برخوردار است. شناخت استان‌های دارای توزیع نابرابر درآمد، برای اعمال سیاست‌های اقتصادی خردمندانه در راستای متعادل کردن توزیع درآمد، ضروری است. بر این اساس هدف اصلی این تحقیق برآورد شاخص نابرابری درآمد در میان استان‌ها، با روش پارامتریک و ناپارامتریک و مقایسه‌ی این روش‌ها است. برای این منظور آمار و ارقام مربوط به توزیع درآمد یا هزینه در سطح استان‌ها، به صورت کتابخانه‌ای و بر اساس نتایج تفضیلی آمارگیری از هزینه و درآمد خانوار به تفکیک مناطق شهری و روستایی به صورت ریزداده برای دوره‌ی ۱۳۷۹-۱۳۸۵ استفاده شده است.

1-Abounoori E. and P. McCloughan
2-Open end

برای بررسی توزیع درآمد و اندازه گیری نابرابری درآمد، شاخص‌ها و ضرایب گوناگونی مطرح شده است. با توجه به ویژگی این شاخص‌ها، هفت شاخص اساسی نابرابری، از بین ضریب پراکنده‌ی، انحراف از میانگین نسبی، انحراف از میانه نسبی، واریانس لگاریتم درآمدها، ضریب جینی، شاخص تایل و شاخص اتکینسن با استفاده از ریزداده‌های هزینه‌ی خانوارهای موجود و در دسترس مرکز آمار ایران قابل برآورد است. در تحقیق حاضر به دلیل این که در میان این شاخص‌ها، تنها ضریب جینی دارای تمام ویژگی‌های مطلوب است (ابونوری و استاوندی ۱۳۸۴)، از شاخص ضریب جینی برای اندازه گیری توزیع نابرابر درآمد در میان استان‌ها استفاده می‌شود.

این مقاله در پنج بخش تدوین شده است: بخش دوم به مرور جامعی از کلیات و پیشینه‌ی تحقیق اختصاص یافته است. در بخش سوم به نوع، جمع آوری و سازماندهی اطلاعات اشاره می‌شود. در بخش چهارم شاخص ضریب جینی به روش پارامتریک و ناپارامتریک برآورد شده، مقایسه‌ای میان این روش‌ها به صورت گروه بندی شده و بدون گروه بندی انجام خواهد گرفت و سرانجام در بخش پنجم، نتیجه گیری و پیشنهادها ارائه می‌شود.

۲- مروری بر پژوهش‌های مربوط به شاخص‌های نابرابری اقتصادی
شاخص‌های نابرابری را به دو روش ناپارامتریک^۱ (آزاد از تابع توزیع) و پارامتریک^۲ (براساس تابع توزیع) می‌توان برآورد کرد. همان طوری که ابونوری و مک کلاهان^۳ (۲۰۰۳) اشاره دارند، روش ناپارامتریک که آزاد از توزیع است، تنها با استفاده از نقطه‌های نمونه (مشاهدات) صورت می‌گیرد (مانند استفاده از چند بر لورنس^۴ و محاسبه ضریب جینی متناظر با آن). از دیدگاه های نظریه‌های نمونه گیری علم آمار، شاخص حاصل از نمونه (آماره) دارای خطای نمونه گیری است و برابر شاخص متناظر جامعه (پارامتر) نمی‌باشد. روش ناپارامتریک نابرابری درون گروهی را یک نواخت (بسته به نوع روش مورد استفاده، حداقل یا حداقل) فرض می‌کند. بنابراین انتظار می‌رود که

1-Method. 1 Nonparametric.

2-Parametric Method.

3-Abounoori and McCoughan

4-Lorenz Polygon.

شاخص‌های برآورده شده با روش ناپارامتریک دچار تورش کم برآورده یا بیش برآورده شده باشند. در مقابل روش پارامتریک با شناخت تابع توزیع درآمد جامعه، نابرابری درون هر گروه توزیع را غیر یک نواخت فرض می‌کند. در نتیجه، اگر خوبی برازش الگوی روش پارامتریک تأیید شود، برای مطالعه توزیع درآمد استفاده از الگوهای پارامتریک پیشنهاد می‌شود.

در سال‌های گذشته به دلیل نبود سیستم‌های الکترونیکی و نرم افزارهای کارآمد مناسب، اطلاعات به صورت گروه بندی توسط مرکز آمار ایران (معمولًاً در ۱۰ گروه) در دسترس بود. استفاده از این اطلاعات به دلیل انتهایی باز (ابتداً طبقه‌ی اول و انتهای طبقه‌ی آخر) و هم‌چنین عدم ارائه‌ی میانگین طبقات، روش ناپارامتریک با تورش غیر قابل قبول همراه می‌شد.^۱ الگوهای مهم کاربردی مطرح شده در زمینه‌ی تحقیقات پارامتریک توزیع درآمد شخصی، الگوی گاما، الگوی پارتو، الگوی لگ نرمال، الگوی پیشنهادی سالم و مونت^۲ (۱۹۷۴)، کاکوانی و پودر^۳ (۱۹۷۶)، سینق و مادلا^۴ (۱۹۷۶)، راسچی، گافنی، کو و ابست^۵ (۱۹۸۰)، داگام^۶ (۱۹۸۰)، گاپتا^۷ (۱۹۸۴)، راو و تام^۸ (۱۹۸۷)، تام^۹ (۱۹۸۷)، اورنگا، مارتین، فرنڈیوز، لادوکس و گارسیا^{۱۰} (۱۹۹۱)، چوتیکاپنیچ^۹ (۱۹۹۳)، چوتیکاپنیچ^{۱۱} (۱۹۹۳)، اوگونگ و راو^{۱۰} (۱۹۹۶) و الگوی پیشنهادی ابونوری (۲۰۰۳) است.

امروزه با در دسترس قرار گرفتن ریزداده‌های هزینه و درآمد، تحقیق درباره‌ی چگونگی توزیع درآمد و هزینه نیز گسترش یافته است. ابونوری و خوشکار (۱۳۸۶)، با استفاده از اطلاعات مقطعی توزیع درآمد (هزینه)، ضریب جینی و سهم بیستک‌های درآمدی (هزینه) به تفکیک استان‌های کشور در سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۱ را با روش پارامتریک برآورد کردند.

1-Salem and Mount

2-Kakwani and Podder

3-Singh and Maddala

4-Rasche, Gaffney, Koo and Obset

5-Dagum

6-Gupta

7-Rao and Tam

8-Ortega and Martin and Fernandez and Ladoux and Garcia

9-Chotikapnich

10-Ogwang and Rao

اهیگینس و استفسن و شماوس^۱ (۱۹۸۹) با استفاده از ریزداده‌های مرکز مطالعه‌ی درآمد لوکزامبورگ^۲ (LIS) توزیع درآمد را به روش ناپارامتریکی برای هفت کشور نروژ، بریتانیا، کانادا، آلمان، سوئد، ایالات متحده آمریکا و اسرائیل در سال ۱۹۸۱ محاسبه و مقایسه کردند.

پنداکر^۳ (۱۹۹۸) با ریزداده‌های مقطعی هزینه و درآمد کانادا، تغییرات در توزیع درآمد و مصرف خانوارها را در دوره‌ی زمانی ۱۹۷۸-۱۹۹۲ بررسی کرد. پنداکر با روش ناپارامتریکی و استفاده از ریزداده‌های مرکز بررسی‌های هزینه‌ی خانوار کانادا^۴ (FES) کانادا^۵ (FES) دریافت که توزیع درآمد و مصرف خانوارها بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۱۹۹۰ برابرتر و از سال ۱۹۹۲ نابرابرتر شده است.

ابونوری و مک‌کلاهان^۶ (۲۰۰۰) با استفاده از ریزداده‌های ارائه شده از طرف بانک جهانی، نابرابری در کشورهای ارمنستان، بلغارستان، استونی، لهستان، گرجستان، لاتیوا، روسیه و اسلوواکی را به صورت پارامتریکی و ناپارامتریکی برآورد کردند.

گارنر و ترل^۷ (۲۰۰۱) توزیع درآمد خانوارها را با ریزداده‌های مرکز بررسی بودجه‌ی خانوار^۸ (FBS) در دوره‌ی گذار اسلوواکی بررسی کردند. آنان پس از محاسبه‌ی شاخص‌های نابرابری به روش ناپارامتریکی دریافتند که نابرابری در این دوره در اسلوواکی افزایش یافته است.

هاردینگ و گریبول^۹ (۲۰۰۱) روند نابرابری هزینه و درآمد خانوارهای استرالیایی را با استفاده از ریزداده‌های مرکز مطالعات هزینه‌ی خانوارها^{۱۰} (ABS) بررسی کردند. آن‌ها پس از محاسبه‌ی ضریب جینی، شاخص نابرابری چندک‌ها، میانه و میانگین دریافتند که نابرابری درآمدی در دهه‌ی ۱۹۹۰ نسبت به دهه‌ی ۱۹۸۰ افزایش یافته، ولی نابرابری هزینه ثابت مانده است.

1-Ohiggins.M. & G.STEPHENSON & G. Schmaus

2-Luxemboug Income Study

3-Pendakur. K.

4-Family Expenditure Surveys

5-Abounoori. E and P. McClougham

6-Garner. T. AND K. Terrell

7-Family Budget Surveys

8-Harding. A. and H. Greenwell

9-Australian Bureau of Statistics

۳- روش‌شناسی تحقیق

حساسیت نابرابری توزیع درآمد در صحنه‌ی سیاست و اقتصاد کشورها، تلاش در دقیقت اندازه‌گیری آن را ضرورت بخشیده است. در سال‌های اخیر، با افزایش حافظه و سرعت کامپیوترهای شخصی و نرم افزارهای موجود امکان دسترسی و پردازش اطلاعات «ریزداده‌ها» فراهم شده است. ریزداده‌ها جزیی مربوط به واحدهای اقتصادی انفرادی (مانند خانوار و شرکت) است؛ در حالی که کلان داده‌ها مربوط به گروه یا طبقه‌ی خاصی از واحدهای اقتصادی است. بنابراین، در صورت وجود، کاربرد ریزداده‌ها بر سایر انواع داده‌های آماری ترجیح داده می‌شود. ریزداده‌ها علاوه بر این که حاوی اطلاعات بیشتر است، مشکلات کلی هم افزایی کلان داده‌ها را ندارد و برآورد مدل‌های دارای روابط رفتاری عملی بنگاه‌های انفرادی را مقدور می‌کند.

مرکز آمار ایران از سال ۱۳۴۷ تقریباً هر سال مبادرت به جمع آوری اطلاعات هزینه و درآمد خانوار در مناطق شهری و روستایی کرده و آن را با عنوان طرح آمارگیری هزینه و درآمد خانوارها (متاسفانه) با حدود ۲ سال وقفه منتشر ساخته است. این مرکز از سال ۱۳۶۳ (همراه با پیشرفت فناوری اطلاعاتی) اطلاعات حاصل از نمونه برداری خانوار را به صورت اطلاعات خام یا ریزداده در رایانه ذخیره کرده است. در این تحقیق از ریزداده‌های مرکز آمار ایران از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵ استفاده شده است.^۲

تعداد نمونه‌های این طرح هر ساله با توجه به رشد جمعیت افزایش پیدا می‌کند. به دلیل حجم زیاد داده‌ها ارائه‌ی آن‌ها در این تحقیق مقدور نیست. تعداد خانوارهای نمونه برداری شده در طرح درآمد و هزینه میان سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵ در جدول شماره‌ی یک خلاصه شده است.

برآورد و مقایسه‌ی نابرابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک... ۱۹

جدول شماره‌ی یک - حجم نمونه به تفکیک مناطق شهری و روستایی

سال	تعداد خانوار نمونه در مناطق شهری	تعداد خانوار نمونه مناطق روستایی
۱۳۷۹	۱۲۳۲۰	۱۴۶۲۱
۱۳۸۰	۱۲۳۳۷	۱۴۶۲۴
۱۳۸۱	۱۵۱۱۴	۱۷۰۳۸
۱۳۸۲	۱۰۹۵۹	۱۲۱۷۵
۱۳۸۳	۱۱۶۱۹	۱۲۹۱۵
۱۳۸۴	۱۲۹۲۵	۱۳۹۷۰
۱۳۸۵	۱۴۱۷۵	۱۶۷۳۵

منبع: مرکز آمار ایران (سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۵)

۳-۱- برآورد ضریب جینی با روش ناپارامتریک

برای محاسبه‌ی ضریب جینی با ریزداده‌ها و استفاده‌از روش ناپارامتریک(با توجه به چندیر لورنژ)، بعد از مرتب کردن هزینه‌(درآمد) خانوارها به صورت صعودی، فراوانی نسبی تجمعی خانوار و هم‌چنین فراوانی نسبی تجمعی هزینه‌ی خانوارها را به دست آورده، سپس از رابطه‌ی زیر ضریب جینی محاسبه می‌شود. برای داده‌های طبقه‌بندی شده با توجه به این که داده‌های توزیع هزینه در ایران(همانند بسیاری از کشورها) به صورت گروهی و بی‌پایان است. یعنی، همان‌گونه که در جدول‌های ارائه شده توسط مرکز آمار ایران مشاهده می‌شود، حد بالای ردیف آخر بدون انتهای باز است. برای رفع این مشکل به ساده‌ترین شکل ممکن حد بالای آخرین ردیف دو برابر حد بالای ردیف قبل در نظر گرفته شده است.^۳

ضریب جینی با استفاده‌از نرم افزار اکسل از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید، که در آن x_i فراوانی نسبی تجمعی خانوار و y_i فراوانی نسبی تجمعی هزینه خانوارهای ردیف i طبقه i می‌باشد:^۴

$$G = 1 - \sum_{i=0}^{k-1} (y_{i+1} + y_i)(x_{i+1} - x_i)$$

۲-۳- برآورد ضریب جینی با روش پارامتریک

الگوی مورد استفاده در این پژوهش برای برآورد ضریب جینی با روش پارامتریک، الگوی پیشنهاد شده توسط ابونوری (۲۰۰۳) است، که خوبی برازش آن از سوی آزمون های مختلف تأیید شده است. این الگو به صورت تابع توزیع زیر معرفی شده است:

$$F(Y) = 1 - \frac{1}{(1+sY)^{1/g}} \quad (1-4)$$

که در آن $F(Y)$ فراوانی نسبی تجمعی واحدهای آماری دریافت کننده درآمد تا سطح Y می باشد. پارامتر g ضریب جینی متناظر با منحنی لورنز را نشان می دهد. برای برآورد پارامترهای این الگو از روش حداقل مربعات معمولی^۱ (OLS) می توان استفاده کرد. با خطی کردن، می توان آن را به صورت زیر نوشت:

$$\ln\left\{F(Y)/[1-F(Y)]\right\} = Lns + (1/g)\ln Y \quad (2-4)$$

بنابراین، می توان $\ln\{F(Y)/[1-F(Y)]\}$ را بر حسب $\ln(Y)$ با روش حداقل مربعات معمولی و در بعضی استان ها برای رفع مشکل خودهمبستگی با روش حداقل مربعات تکراری^۲ (ILS) برآورد کرد. ضریب جینی به دست آمده از برازش الگو ناپارامتریک به صورت طبقه بندی شده در جدول شماره‌ی چهار خلاصه شده است (جزئیات بیشتر در جداول پیوست نمایش داده است).

۳-۳- اطلاعات توزیع هزینه در استان های ایران

برای برآورد شاخص نابرابری درآمدی به تفکیک استان ها از گزارش های بررسی بودجه های خانوارهای شهری و روستایی مرکز آمار ایران در دوره ۱۳۷۹-۱۳۸۵ استفاده شده است. مرکز آمار ایران با نمونه گیری از تعدادی خانوارهای تفکیک شهری و روستایی در هر استان، بر اساس نتایج به دست آمده، خانوارها را در گروه های مختلف درآمدی و هزینه ای جای می دهد. به دلیل دوگانگی فاحش اقتصاد ایران، مرکز آمار ایران نمونه گیری را به تفکیک مناطق شهری و روستایی در هر استان انجام داده است. برای برآورد ضریب جینی استان ها در کل باید داده های توزیع هزینه (درآمد) مناطق شهری و روستایی هر استان را باهم ادغام کرد: برای ترکیب داده های گروه بندی شده در جدول های فاصله ای، به پیروی از ابونوری (۱۳۷۶ و ۱۳۷۱)، از نسبت

1-Ordinary Least Squares
2-Iterative Least Squares

۲۱.....برآورد و مقایسه‌ی نابرابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک...

تعداد خانوارهای شهری و روستایی در هر استان به صورت زیر استفاده شده است
ابونوری و خوشکار(۱۳۸۵):

$$RHR_i = 1 - UHR_i \quad (1), \quad UHR_i = \frac{UHN_i}{OHN_i} \quad (2)$$

که در آن UHR_i و UHN_i به ترتیب تعداد و نسبت خانوارهای شهری و روستایی در استان i و OHN_i تعداد کل خانوارهای استان i و RHR_i نسبت خانوارهای روستایی در استان i بوده است. اگر $(UHN_i(K) / RN_i(K))$ به ترتیب تعداد خانوارهای نمونه شهری و روستایی در گروه هزینه‌ای K از استان i و UN_i و RN_i به ترتیب حجم خانوارهای نمونه شهری و روستایی در استان i باشند، میانگین وزنی (μ_i) فراوانی نسبی خانوارهای شهری و روستایی در استان i را می‌توان به صورت زیر به دست آورد:

$$\mu_i = [(UHN_i(K) / UN_i)UHR_i + (RHN_i(K) / RN_i)RHR_i] \quad (3)$$

با استفاده از میانگین وزنی فراوانی نسبی خانوارهای شهری و روستایی در گروه‌های مختلف هزینه‌ای می‌توان فراوانی نسبی تجمعی کل خانوارها (شهری و روستایی) در هر استان را به دست آورد. اشاره به دو نکته در مورد استفاده از فرمول (۳) ضروری است. نخست آن که، تعداد خانوارهای شهری و روستایی در استان‌ها در دوره ۱۳۷۹-۱۳۸۵، با استفاده از جمعیت و بعد خانوار در هر استان به دست آمده است.^۵ نکته دیگری بعدی آن که در سال‌های یاد شده حدود هزینه خانوارها که در نمونه گیری مرکز آمار ایران به کار رفته، در مناطق شهری و روستایی متفاوت است. برای ترکیب تعداد خانوارهای شهری و روستایی در هر گروه هزینه در استان‌ها با تقلیل تعداد گروه‌های هزینه از ۱۰ گروه هزینه‌ای به ۹ گروه هزینه‌ای حدود طبقات در مناطق شهری و روستایی یکسان شده است.

۴- برآورد و مقایسه‌ی نابرابری در توزیع هزینه‌(درآمد) به روش پارامتریک و ناپارامتریک

ضریب جینی حاصل از روش پارامتریک و ناپارامتریک براساس ریزداده‌ها و داده‌های طبقه‌بندی شده به تفکیک برای استان‌های ایران در جدول شماره‌ی چهار و پنج تقدیم شده است.

جدول شماره‌ی چهار - براورد ضریب جینی با روش پارامتریک و ناپارامتریک برای
ریزداده‌ها به تفکیک استان‌های سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵

پارامتریک										پارامتریک					روش	
نابارامتریک															سال	استان
-۰.۴۱۴۷	-۰.۲۹۴۸	-۰.۴۲۹۹	-۰.۴-۰-	-۰.۴۴-۴	-۰.۴۴۴۷	-۰.۴۱۲۴	-۰.۴۶۳۳	-۰.۴۰۸۳	-۰.۴۸۵۴	-۰.۴۹۷۲	-۰.۴۸۲۹	-۰.۴۶۹۳	-۰.۴۲۹۹	-۰.۴۲۹۹	آذربایجان شرقی	
-۰.۳۹۰۷	-۰.۳۸۴۴	-۰.۳۸۸۰	-۰.۳۶۹۷	-۰.۴۰۶	-۰.۳۶۹۲	-۰.۳۷۷۸	-۰.۴۰۰۶	-۰.۴۰۵۲	-۰.۳۸۶۴	-۰.۴۵۴۶	-۰.۴۰۰	-۰.۴۲۳۳	-۰.۴۲۳۰	-۰.۴۲۳۰	آذربایجان غربی	
-۰.۴۰۶۰	-۰.۴۰۷	-۰.۴۰۱۶	-۰.۴۳۶۳	-۰.۳۸۱۳	-۰.۴۲۲۹	-۰.۴۲۸	-۰.۴۰۸۸	-۰.۴۴۶۶	-۰.۴۱۴۸	-۰.۴۰۸۵	-۰.۴۱۹۵	-۰.۴۰۸۷	-۰.۴۶۵۳	-۰.۴۶۵۳	اردبیل	
-۰.۴۱۸۱	-۰.۴۲۸۳	-۰.۴۲۱۹	-۰.۳۸۲۳	-۰.۴۱۴۳	-۰.۴۴۳۴	-۰.۴۲۹۵	-۰.۴۹۶۶	-۰.۴۹۸۳	-۰.۴۸۵۷	-۰.۴۴۱۴	-۰.۴۸۰	-۰.۴۰۶	-۰.۵۱۵۸	-۰.۵۱۵۸	اصفهان	
-۰.۳۶۲۲	-۰.۳۶۰۱	-۰.۳۶۸۱	-۰.۳۵۹۵	-۰.۳۹۹۶	-۰.۳۶۰۲	-۰.۳۵۲۱	-۰.۳۶۶۵	-۰.۳۸۰۲	-۰.۳۹۲۲	-۰.۳۷۲۳	-۰.۴۴۷۸	-۰.۴۰۰۶	-۰.۴۴۲۲	-۰.۴۴۲۲	ایلام	
-۰.۳۶۲۴	-۰.۳۴۲۵	-۰.۳۶۹۸	-۰.۴۰۶۶	-۰.۳۷۳۹	-۰.۳۷۴۴	-۰.۳۸۱۷	-۰.۳۹۱۱	-۰.۴۲۵	-۰.۳۹۵۱	-۰.۴۰۹۵	-۰.۳۹۵۷	-۰.۴۸۲۴	-۰.۳۹۳۹	-۰.۳۹۳۹	بوشهر	
-۰.۴۱	-۰.۴۰۷	-۰.۳۸۰۸	-۰.۳۸۱	-۰.۴-۰-	-۰.۴۰۹	-۰.۴۰۷	-۰.۳۹۶	-۰.۴۰۸۳	-۰.۳۸۱۴	-۰.۳۸۱۶	-۰.۴۰۹۶	-۰.۴۱۱۰	-۰.۴۲۲۲	-۰.۴۲۲۲	تهران	
-۰.۳۶۰۷	-۰.۳۵۶۳	-۰.۳۳۳۵	-۰.۳۶۵	-۰.۳۶۴۳	-۰.۳۷۵۶	-۰.۳۸۷	-۰.۳۶۴	-۰.۳۵۷۷	-۰.۳۵۰۷	-۰.۴۰۰۲	-۰.۴۳۶۰	-۰.۴۲۲۸	-۰.۴۱۲۹	-۰.۴۱۲۹	چهارمحال و بختیاری	
-۰.۴۴۶۵	-۰.۴۴۴۷	-۰.۴۴۹	-۰.۴۳۰۲	-۰.۴۷۰۳	-۰.۴۵۸۱	-۰.۴۴۶۴	-۰.۴۷۸۷	-۰.۴۷۲۳	-۰.۴۸۸۸	-۰.۴۰۰۵	-۰.۴۰۳۰	-۰.۵۱۰	-۰.۵۳۸۱	-۰.۵۳۸۱	خراسان	
-۰.۳۶۸۷	-۰.۳۷۰۸	-۰.۳۵۵۴	-۰.۳۴۷۱	-۰.۳۷۱۱	-۰.۲۹۶۶	-۰.۳۳۴۱	-۰.۳۳۹۱	-۰.۳۲۲۷	-۰.۳۰۶۲	-۰.۳۲۶۹	-۰.۴۶۴۵	-۰.۲۸۹۶	-۰.۳۵۸۳	-۰.۳۵۸۳	خوزستان	
-۰.۳۸۱۲	-۰.۳۹۰۵	-۰.۳۶۹۸	-۰.۳۷۶۸	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷	-۰.۴۰۴۰	-۰.۴۰۸۴	-۰.۳۷۰۴	-۰.۴۱۲۸	-۰.۴۱۲۱	-۰.۵۱۰۲	-۰.۴۰۵۳	-۰.۵۱۷	-۰.۵۱۷	زنجیران	
-۰.۳۸۰۶	-۰.۳۸۰۳	-۰.۳۷۴۴	-۰.۳۵۶۴	-۰.۳۷۷۴	-۰.۳۶۶۲	-۰.۳۷۴۶	-۰.۳۹۳۴	-۰.۳۸۰۰	-۰.۳۴۹۸	-۰.۴۰۸۹	-۰.۴۱۴	-۰.۴۸۴۵	-۰.۴۶۹۰	-۰.۴۶۹۰	سمنان	
-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۶۶	-۰.۴۳۵۹	-۰.۴۶۴۳	-۰.۴۶۰۳	-۰.۴۶۷۰	-۰.۴۴۸۲	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۶۱۷	-۰.۴۴۶۳	-۰.۴۶۱۴	-۰.۴۷۲۶	-۰.۴۴۰۲	-۰.۴۴۰۲	سیستان و بلوچستان	
-۰.۴۰۳۰	-۰.۴۰۹۶	-۰.۴۰۲	-۰.۳۶۱۹	-۰.۳۸۰۵	-۰.۳۷۰۶	-۰.۴۰۲۱	-۰.۴۰۹۷	-۰.۴۰۱۴	-۰.۴۲۸۶	-۰.۳۷۹۱	-۰.۴۰۹۶	-۰.۴۴۵۶	-۰.۴۵۲۹	-۰.۴۵۲۹	فارس	
-۰.۳۸۰۲	-۰.۳۷۲۸	-۰.۳۵۵۰	-۰.۳۷۷۴	-۰.۳۶۸۲	-۰.۴۰۵۸	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۱۱۹	-۰.۴۰۸۷	-۰.۴۰۹۶	-۰.۴۰۶۲	-۰.۴۰۶۹	-۰.۴۳۷۱	-۰.۴۱۶۴	-۰.۴۰۴۸	قزوین	
-۰.۴۰۱۵	-۰.۴۰۱۸	-۰.۳۵۰۴	-۰.۳۴۰۵	-۰.۳۵۰۴	-۰.۳۵۰۳	-۰.۴۴۳۷	-۰.۳۹۹۹	-۰.۴۱۲۲	-۰.۴۴۶۶	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷۷	-۰.۴۳۶۵	-۰.۴۴۸۱	-۰.۴۴۸۱	قم	
-۰.۳۵۰۵	-۰.۳۷۷۷	-۰.۳۵۰۵	-۰.۳۸۱۳	-۰.۳۹۱۸	-۰.۳۹۳۶	-۰.۴۰۲۱	-۰.۳۹۶۶	-۰.۳۷۸۷	-۰.۳۷۲۶	-۰.۳۷۲۲	-۰.۴۱۴۵	-۰.۴۲۸۰	-۰.۴۴۹۹	-۰.۴۴۹۹	گردستان	
-۰.۴۰۵۳	-۰.۴۱۲۴	-۰.۴۱۰۵	-۰.۳۱۹۸	-۰.۴۱۰۵	-۰.۴۱۰۵	-۰.۴۱۰۵	-۰.۴۱۰۵	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۶۲	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷۹	-۰.۴۰۷۹	کرمان	
-۰.۴۰۰۷	-۰.۳۸۷۹	-۰.۴۱۲۳	-۰.۳۷۹۰	-۰.۴۰۸۴	-۰.۴۱۷۸	-۰.۳۷۸۶	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۱۷۱	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۴۲	-۰.۴۴۷۷	-۰.۴۷۲۱	-۰.۴۷۲۱	کوشاشه	
-۰.۴۶۶۶	-۰.۴۳۶۲	-۰.۴۲۵۶	-۰.۴۰۴۶	-۰.۴۰۲۵	-۰.۴۰۲۵	-۰.۴۴۹۴	-۰.۴۷۲۶	-۰.۴۶۸۸	-۰.۴۴۴۳	-۰.۴۹۸۱	-۰.۴۳۲۲	-۰.۴۰۰۴	-۰.۵۱۱۲	-۰.۵۱۱۲	کهگیلویه و بویراحمد	
-۰.۴۴۷۲	-۰.۴۴۷۴	-۰.۴۴۷۵	-۰.۴۳۵۴	-۰.۴۳۵۴	-۰.۴۳۵۴	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	گلستان	
-۰.۴۲۲۹	-۰.۴۰۷۴	-۰.۴۳۱۲	-۰.۳۹۵۲	-۰.۳۹۴۷	-۰.۴۱۷۸	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	-۰.۴۰۰۹	گیلان	
-۰.۳۷۷۰	-۰.۳۶۴۳	-۰.۳۶۲۱	-۰.۳۷۴۰	-۰.۳۷۴۱	-۰.۳۷۴۰	-۰.۳۷۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	-۰.۴۰۰۰	لرستان	
-۰.۴۲۴۵	-۰.۴۲۴۸	-۰.۴۰۸۲	-۰.۳۸۱۶	-۰.۳۹۹۸	-۰.۳۹۹۹	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	مازندران	
-۰.۴۲۱۹	-۰.۴۲۱۷	-۰.۴۰۵۷	-۰.۳۹۹۴	-۰.۳۸۹۱	-۰.۴۰۰۶	-۰.۴۰۰۵	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	مرکزی	
-۰.۴۲۴۸	-۰.۴۱۹۴	-۰.۴۲۲۸	-۰.۳۷۸۴	-۰.۳۹۰۹	-۰.۴۱۲۴	-۰.۳۹۴۳	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	-۰.۴۰۰۷	همزگان	
-۰.۴۲۲۱	-۰.۴۱۶۵	-۰.۴۲۶۵	-۰.۳۶۳۶	-۰.۳۸۰۷	-۰.۴۰۰۴	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	هندان	
-۰.۴۰۳۲	-۰.۴۲۷۷	-۰.۳۷۲۴	-۰.۳۸۰۳	-۰.۴۰۰۵	-۰.۴۰۰۵	-۰.۴۰۰۵	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	-۰.۴۰۰۱	بزد	

برآورد و مقایسهٔ نابرابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک... ۲۳

جدول شماره‌ی پنجم - برآورد ضریب جینی با روش پارامتریک و ناپارامتریک برای داده‌های طبقه‌بندی شده به تفکیک استان‌ها طی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵

منبع: با استفاده از ریز داده ها و داده های طبقه بندی شده و با استفاده از نرم افزار

اکسل و ایپیوز برآورد شده است.

در روش پارامتریک ضریب جینی براساس الگوی ابونوری (۲۰۰۳) $F(y) = \frac{1}{1 + sy^{1/g}}$ و با استفاده از نرم افزار ایوبوز برآورد شده است. در این الگو y درآمد (در ریزداده‌ها) ولی حد بالای درآمد (در داده‌های طبقه‌بندی شده) و $F(y)$ فراوانی نسبی تجمعی خانوارهایی که تا آن درآمد دارند، است. در روش ناپارامتریک ضریب جینی به صورت $G = 1 - \sum_{i=0}^{k-1} (y_{i+1} + y_i)(x_{i+1} - x_i)$ و با استفاده از نرم افزار اکسل به دست آمده است. x فراوانی نسبی تجمعی خانوار است. با توجه به نتایج درج شده در جدول‌های شماره‌ی چهار و پنج ضریب جینی برآورد شده با روش پارامتریک طبقه‌ای در بیش از نیمی از موارد بیش تر از ناپارامتریک طبقه‌ای است. درباره‌ی مقایسه میان روش پارامتریک با ریزداده‌ها و ناپارامتریک، در اکثر موارد ذکر شده در جدول‌های بالا روش پارامتریک بیش از ناپارامتریک ضریب جینی را برآورد می‌کند. استفاده از توزیع درآمد مشاهده شده (آزاد توزیع) یا برآذش شده (پارامتریک)، بیش از ۶۲ درصد شاخص نابرابری درآمد در میان استان‌ها را بیش تر از شاخص نابرابری درآمد (ضریب جینی) با روش ناپارامتریک (طبقه‌بندی شده و بدون طبقه‌بندی)، برآورد می‌کند. نتایج حاصل شده، همان‌طوری که ابونوری (۲۰۰۳) اشاره کرده را تأیید می‌کند و همان‌طور که انتظار می‌رفت، شاخص‌هایی برآورد شده با روش ناپارامتریک دچار کم برآورده (Underestimation) می‌باشد.

روش پارامتریک بدون گروه بندی، ۵۹.۶۹ درصد بیشتر از روش پارامتریک گروه بندی شده برآورد می‌کند. هم‌چنین در مورد روش ناپارامتریک طبقه‌بندی شده و بدون طبقه‌بندی، ۵۷ درصد از مواردی که با روش ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی شده با استفاده از ریزداده‌ها محاسبه شده‌اند، ضریب جینی استان‌های مختلف را بیش تر از روش ناپارامتریک طبقه‌بندی شده برآورد کردند.

نتایج حاصل مبین این نکته است که محاسبه‌ی ضریب جینی با روش پارامتریک و ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی به دلیل استفاده از ریزداده‌ها و حجم بیش تری از اطلاعات (به جای داشتن ۱۰ طبقه‌ی هزینه یا درآمد، به تعداد خانوار هر استان چه شهری و چه روستایی طبقه‌داریم)، نسبت به طبقه‌بندی شده بسیار دقیق تر از طبقه‌بندی شده است.

برآورد و مقایسه‌ی نابرابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک... ۲۵

همان گونه که جدول زیر نیز نشان می‌دهد، با مقایسه‌ی میانگین و میانه روش‌ها در تأیید این مطلب که روش ناپارامتریک شاخص ضریب جینی را کمتر از روش پارامتریک برآورد می‌کند، صحّه می‌گذارد و هم‌چنین نشان می‌دهد که پراکندگی ضریب جینی در میان استان‌ها در روش پارامتریک بیشتر از روش ناپارامتریک است. بیشینه و کمینه‌ی ضریب جینی با روش پارامتریک طبقه‌بندی شده به ترتیب مربوط به استان‌های گلستان در سال ۱۳۸۴ و خوزستان ۱۳۸۲، پارامتریک بدون طبقه‌بندی استان‌های یزد و خوزستان هر دو در سال ۱۳۸۱ و روش ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی، گلستان ۱۳۸۰ و خوزستان ۱۳۸۲، ناپارامتریک طبقه‌بندی شده، تهران در سال ۱۳۸۵ و خوزستان در سال ۱۳۸۲ است.

جدول شماره‌ی شش - مقایسه‌ی شاخص‌های مرکزی برای روش‌های ذکر شده

استان	روش				
	پارامتریک طبقه‌بندی شده	پارامتریک طبقه‌بندی شده	ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی	ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی	پارامتریک بدون طبقه‌بندی
میانگین	۰.۴۰۱۱	۰.۴۲۲۲	۰.۴۰۰۷	۰.۴۳۷۱	
میانه	۰.۳۹۹۰	۰.۴۲۱۱	۰.۴۰۲۱	۰.۴۳۸۷	
انحراف معیار	۰.۰۴۰	۰.۰۶۵۶	۰.۰۳۶۱	۰.۰۴۹۵	
بیشینه	۰.۵۷۲۵	۰.۵۹۸۷	۰.۴۷۶۰	۰.۵۷۱۶	
کمینه	۰.۲۶۶۴	۰.۲۳۶۰	۰.۲۴۷۱	۰.۲۶۴۵	

منبع: با استفاده از نرم افزار ایوبوز

به هر حال داده‌های منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران حاصل از نمونه‌گیری است و دارای خطای معیار است. یکی از مزیت‌های الگوی (ابونوری، ۱۳۷۱، و ۳۰۰۳) آن است که توانست واریانس ضریب جینی را به صورت زیر بدست آورد:

$$Var(g) = g^4(1-g)^2 [\psi(2-g) - \psi(1-g)]^2 \sigma_{1/g}^2$$

نماد ψ معرفتابع دی‌گاما کامل^۱ است. در صورت برآورد واریانس ضریب جینی، می‌توان آزمون معنا دار بودن و برآورد فاصله‌ای ضریب جینی چامعه را نیز اجرا کرد. کاربرد الگوی ناپارامتریک برای داده‌های طبقه‌بندی شده با خطای زیاد همراه است؛ زیرا در اکثر موارد حد پایین طبقه‌ی اول و حد بالای طبقه‌ی آخر توزیع درآمد

$$1 - \psi(n) = \frac{d\Gamma(n)}{dn}, \quad \text{in which } \Gamma(n) = \int_0^\infty e^t t^{n-1} dt$$

بی‌انتها است. در بعضی از موارد میانگین طبقات در دسترس نیست که به ناچار باید از نماینده‌ی طبقات استفاده کرد. در این صورت، محاسبه‌ی نماینده‌ی طبقات اول و آخر بدون قضاوت شخصی مقدور نمی‌باشد.

در انجام روش پارامتریک، برای برآورد ضریب جینی^۶ ۲۸ استان در هفت سال، ۱۹۶ بار الگوی ابونوری بر داده‌های طبقه‌بندی شده و به همان تعداد بر ریزداده‌ها برآش شده است: الگوی مذکور در تمام موارد کاملاً معنادار و شاخص خوبی برآش در تمام موارد به استثنای استان ایلام (۹۴ درصد) بالاتر از ۹۹ درصد بوده است. خوبی برآش این الگو بر ریزداده‌ها حدوداً بین ۷۷ تا ۹۹ درصد بوده است. نتایج برآش به دلیل حجم زیاد، تنها برای داده‌های طبقه‌بندی شده پیوست شده است.

۵-نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف تحقیق حاضر ارزیابی شاخص نابرابری در توزیع درآمد به روش ناپارامتریک و مقایسه آن با روش پارامتریک بوده است. برای این منظور از داده‌های توزیع درآمد (هزینه) خانوارها به صورت ریزداده‌ها، و به صورت طبقه‌بندی شده برای ایران به تفکیک استان‌ها طی سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۵ استفاده شده است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که طبق ابونوری (۲۰۰۳) روش ناپارامتریک نسبت به پارامتریک ضرایب جینی استان‌ها را کمتر برآورد می‌کند. در مقابل، روش پارامتریک با شناخت تابع توزیع درآمد جامعه، نابرابری درون هر گروه توزیع را غیر یک نواخت فرض می‌کند. در نتیجه، اگر خوبی برآش الگوی روش پارامتریک تایید شود، برای مطالعه‌ی توزیع درآمد استفاده از الگوهای پارامتریک (بدون گروه بندی بر گروه بندی شده) بر ناپارامتریک و هم‌چنین ناپارامتریک بدون طبقه‌بندی بر طبقه‌بندی شده ترجیح داده می‌شود.

گرچه هدف اصلی در این تحقیق مقایسه‌ی نظری و تجربی برآورد نابرابری در توزیع هزینه‌(درآمد) به روش ناپارامتریک و پارامتریک بوده است، توجه به میزان نابرابری در ایران به تفکیک استان‌ها طی سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۵ نیز مفید خواهد بود. با توجه به جدول‌های درج شده در بخش ۴ ضریب جینی استان گلستان در سال ۱۳۸۴ و استان خوزستان در سال ۱۳۸۲ به ترتیب با ضریب جینی ۰.۵۹۸۷ و ۰.۲۳۶۰

بالاترین و پایین ترین سطح نابرابری را در بین استان‌های دیگر و سال‌های مورد تحقیق دارا هستند(روش پارامتریک با استفاده از داده‌های طبقه‌بندی شده).

با پیشرفت فناوری اطلاعاتی، استفاده از ریزداده‌ها میسر شده است. به کارگیری این نوع از داده‌ها یافته‌های دقیق تری را در اختیار پژوهش‌گران قرار می‌دهد. پیشنهاد می‌شود جمع آوری و به هنگام سازی ریزداده‌ها برای بررسی‌های اقتصادی گسترش یابد. بنابراین، توصیه می‌شود مرکز آمار ایران با امکانات تحت مدیریت خود، این اطلاعات خام را به صورت ریزداده‌های قابل خواندن باسته‌های نرم افزاری متداول مانند اکسل فراهم کند، و با سرعت و دقت بیشتر این شکاف ۲ ساله میان جمع آوری و انتشار اطلاعات را کاهش دهد.

یادداشت‌ها:

- ۱- برای محاسبه‌ی نماینده‌ی طبقه‌ها(به جای میانگین طبقات) باید مقدار ابتدایی طبقه‌ی اول و مقدار انتهایی طبقه‌ی آخر با قضاوت‌های موضوعی حدس زده می‌شد. بدیهی است که ضریب جینی به این نقاط حساس بوده و با تورش شدید همراه می‌شد.
- ۲- اطلاعات خام خریداری شده از مرکز آمار ایران به علت حجم زیاد به صورت فشرده (زیپ شده) است و قابل خواندن با نرم افزار اکسس و اکسل است: برای استخراج داده‌های مورد نیاز به صورت آسان تر می‌توان از نرم افزار اکسس استفاده کرد.
- ۳- برای بحث پیرامون این نکته و رفع منطقی مشکل در صورت علاقه به اسماعیل ابونوری (۱۳۷۱-۱۴۰۳) به ترتیب در مجله‌ی برنامه و بودجه یا مجله‌ی علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز مراجعه کنید.
- ۴- برای توضیح ساده‌تر به ابونوری (۱۳۸۶) مراجعه شود.
- ۵- داده‌های بعد خانوار استان‌ها با فرض برابری بعد خانوار نمونه با بعد خانوار جامعه، از نتایج آمار گیری بودجه‌ی خانوار (توسط تعداد افراد خانه وار) استان‌ها به تفکیک مناطق شهری و روستایی استخراج شده است.
- ۶- دوره‌ی زمانی مورد بررسی در تحقیق حاضر از سال ۱۳۷۹ بوده است، در حالی که تقسیم‌بندی استان‌ها از ۲۸ به ۳۰ استان در سال ۱۳۸۲ انجام شده است. بنابراین، توزیع درآمد در ایران به تفکیک ۲۸ استان ارزیابی شده است.

فهرست منابع

- Abounoori Esmaiel (1371), Introduction of a New Income Distribution Model, *Journal of Planning and Budget*, No. 1, PP. 150-171.
- Abounoori Esmaiel (1386), **Descriptive Statistics and the Application**, University of Mazandaran, Babolsar.
- Abounoori Esmaiel and A. Khoshkar (1385), "The Effect of Macroeconomic Indices on Income Distribution in Iran: Cross Province Study", *Journal of Economic Research, Tehran University, Faculty of Economics*, No. 77, PP. 65-95.
- Abounoori Esmaiel and E. Asnavandi (1984), "Estimation and Evaluation of Consistency of Economic Inequality Indices Using Microdata in Iran", *Journal of Economic Research, Tehran University, Faculty of Economics*, No. 71, PP. 171-210.
- Abounoori Esmaiel and Patrick McCloughan (2000), *Measuring the Gini Coefficient: An Empirical Assessment of Non-parametric and Parametric Methods*, Liverpool Research Papers in Economics, Department of Economics and Accounting, University of Liverpool, 22p.
- Abounoori Esmaiel and Patrick McCloughan(2003), «A Simple Way to Calculate the Gini Coefficient for Grouped as well as Ungrouped Data», *Applied Economics Letters*, Vol.10, PP. 505-509.
- Abounoori, E.(2003), «Modeling the Income Distribution and Gini Coefficient Using the Log-Logistic Distribution», *Journal of Social Sciences and Humanities of Shiraz University*, Vol. 19. No. 2, PP.13-23.
- Abounoori, E.(2003), *A Simple Income Distribution Model and the Gini Cofficient*, Department of Economics and Accounting, University of Liverpool.
- Chotikapanich, D.(1993), «A Comparison of Alternative Functional Forms For the Lorenz Curve», *Economic Letters*, Vol. 3, PP. 187-192.

۲۹.....برآورد و مقایسهٔ تابابری توزیع درآمد با روش‌های پارامتریک...

- Dugum, C. (1980), «The Generation and Distribution of Income, the Lorenz Curve and Gini Ratio», *Economic Letters*, Vol. 33, PP. 327-367.
- Garner, T. and Terrell, K.(2001), «Some Explanations for Changes in the Distribution of Household Income in Slovakia:1988 and 1996», *The Economics of Transition*. 6(5), PP. 3-38.
- Gupta, M. R. (1984), «Functional Forms for Fitting the Lorenz Curve», *Econometrica*, Vol. 52, PP. 1313-1314.
- Harding, A and Greenwell, H.(2001), «Trends in Income and Expenditure Inequality in the 1980's and 1990's», Paper *Presented to the 30th Annual Conference of Economists*, 24(sep).
- Kakwani, N. C. and N. Podder (1976), «On Estimation of Lorenz Curve and the Associated Inequality Measures from Grouped Data», *Econometrica*, Vol. 44, PP. 1-28.
- Ogwang, T and U. L. G. Rao (1996), «A New Functional Form fore Approximating the Lorenz Curve», *Economic Letters*, Vol. 52, PP. 21-29.
- Ohiggins, M. & Stephenson, G. & Schmaus, G. (1989), «Income Distribution and Redistribution: A Microdata Analysis for Seven Countries», *Review of Income and Wealth*, 35(1), PP.170-131.
- Ortega, P., G. Martin, A. Fenindes, M. Ladoux and A. Garcia(1991), «A New Functional Form for Estimating Lorenz Curves», *The Review of Income and Wealth*, Vol. 37, PP. 447-452.
- Pendakur, k.(1998), «Changes in Canadian Family Income and Family Consumption Inequality Between 1978 and 1992», *Review of Income and Wealth*, 44(2), PP. 259-283.
- Pittau, M. G. and Zelli, R.(2002), «Income Distribution in Italy: A Nonparametric Analysis», *Statist, Meth. Appl.*, 9(Spring), PP. 35-49.

- Rao, U. L. G. and A. Y. Tam,(1987), «An Empirical Study of Selection and Estimation of Alternative Models the Lorenz Curve», *Journal of Applied Statistics*, Vol. 14, PP. 275-280.
- Rasche, R. H, J. Gaffney, A. Y. C. Koo and N. Obset (1980), «Functional Form for Estimating the Lorenz Curve», *Econometrica*, Vol. 48, PP. 1061-1062.
- Salem, A. B. and T. D. Mount (1974), «A Convenient Descriptive Model of Income Distribution», *Econometrica*, Vol. 42, PP. 1115-1127.
- Singh, S. K. and G. S. Maddala (1976), «A Functional for the Size Distribution of Incomes», *Econometrica*, Vol. 44, No. 5, PP. 963-970.
- Statistical Center of Iran (1364), **Brief Comparison of the Income Distribution Indices during 1347 until 1361**.
- Statistical Center of Iran (1364), **The Income Distribution Indices concerning Whole Country 1361-1365**.
- Statistical Center of Iran (1377), **Poverty and Income Distribution Indices in Iran during 1365-1375**.
- Statistical Center of Iran (1387), **Income Distribution in Urban and Rural Households concerning the Whole Country 1376-1386**, Office of Population Statistic, Labor Force and Census.